

äraoletu ajal, kes nädalate ja kuude kaupa asjatalituste pärast reisil wiibis, täitis ta tema asemel majapreestri kohut. Sga hommiku ja õhtu kogus ta oma lapsed ja terve majapere enese ümber koftu, luges neile piiblist midagi ette, laulis ja palvetas nendega üheskoos.

Oma armurikaste teenijatega läis ta kui perekonnaliikmetega üher, hoolitses armulikult ja emalikul nende eest, hoiatas ja manitses neid, kus seda tarwis läks. Kõige päält ei sallinud ta seda talgi, et tema oma lapsed teenijate vastu upsakad wõi ninatargad oliwad. Juba noorest east saadil oli ta neid õpetanud, iga teo eest, mis teenijate poolt neile osaks sai, tänama ja seda, mida nad teenijatelt soowiswad saada, wiisakalt paluma.

Ta sai wäga kurwaks ja pahaseks, kui lord kogemata kuulis, kuidas ta lümneaastane tütar Marie toatüdrutule pahaselt ja kõrgilt ütles: „Mis sa siis dieti arwad? Kas minul siis mitte luba ei ole sind kästida? Kas ma wist sind paluma pean, et sa nii häa oletsid ja minu juukseid tammiksid? See puudub weel! Sahahaal! Ära unusta mitte ära, et sa ainult toatüdruf oled! Sa tead ju wäga hästi, kes mina olen.“

„Kes sa siis oled?“ kostis nüüd wali ema hääl wäiteje, üleannetu tütarlapse tõe seffa. „Tühi, wäikene tütarlaps oled sina, seda teised teenima peawad, sest et sa end weel teenida ei jassa.“

Sinul pole mingisugust õigust Karolinet kästida, sest ta on minu, aga mitte sinu teenistuses.

Karistuseks oma tõlwatu elufombe pärast pead sa tänasest päewast saadil ise, ilma teiste abita, end riidest lahti wõtma ja end riidesse panema. Pääle selle jääd sa rana õhtu poolel, mil mina teiste lastega metsa jalutama lähen, kodu ja pead trahwiks midagi tööd tegema.

Marie hakkas libedasti nutma ja palus ema, teda mitte nii waljusti karistada.

Aga ema jäi oma otsuse juurde kindlaks. Ta teadis, et siin järelandmine tema lapsele suurt kahju wõis tuua.

Kui ta õhtul metsast kodu tuli, wõttis ta upsaka tütarlapse uuesti ette ja ütles temale armurikalt:

„Waata, mu laps,“ sõnas ta muu hulgas, „Sumal on küll waheseinad loonud, aga siiski on tema ees kõik inimesed ühesarnased, ja ta tahab, et inimesed üksteist armastama ja auustama peawad. Sääraniis lapsed ei pea alamate vastu talgi wallatud ega kõrgid olema, sest

nad ei ole ju mitte kõrgemad kui needgi; ja apostel ütles wäga selgesti: „Nii laua, kui laps weel pärija on, ei ole tema ega teenija wahel mingit wahet!“ Kuigi Sumal meile oma armust suuremat rikkust on jaganud, siis ei anna see weel meile õigust waesemate vastu ebakristlikud ja uhked olla. Mina omalt poolt pean auusast teenijast niisama palju lugu, kui „ministrist“.

Mina loodan, et sa edaspidi ses tülis mind enam kurwastama ei saa, ja ikka selle pääle mõtlema, mis sinu enese süda sees ütles, kui sa Karoline asemel oletsid, kes oma läte töd abil enesele leiba peab teenima, ja sinu perewanemate lapsed sinuga armetult ja kõrgilt ümber käikswad.

Marie, kes südame poolst mitte paha laps ei olnud, waid seelord ainult wallatu oli olnud, hakkas uuesti nutma ja kahjatses wäga oma tegu. „Anna andeks armas ema; ma ei saa edaspidi seda enam mitte tegema.“

Proua M. wõttis lapselise oma kaisu. „Nii on õige, mu laps; mine nüüd ja palu Karoline käest oma tegu andeks! Sa oled seda juba sellepärast lohustatud tegema, et Karoline sind wiimasei, pikal haiguse ajal isearalise hoole ja kannatussega waritses.“

Marie oli walmis ema soowi täitma. Sest kuidas wõis ta äraunustada, kui armurikalt Karoline sel ras- tel ajal tema eest hoolitses!

„Armas Karoline, ära ole enam pahane!“ ütles ta toatüdrutule. „Ma kahjatsen wäga, et ma sinu vastu nii halb olin.“

Karoline wõttis paluwal lapsel ümber kaela sinni ja rõõmsa südamega tõttas Marie ema juurde jälle tagasi.

Sest ajast saadil oli ta kõigi teenijate vastu wäga wiisakas ja auupakkil, ja ta ema ei leidnud enam mingit põhjust elufombete üle temale etteheidet teha.

Ära lasse kõrgil meel oma südames ega oma sõna- des walitseda, sest see on kõige kurja algus.

Pisarad.

Maailmas on mitmesuguseid pisaraid: pisarad, mis dieti häbipuna palgesse ajawad, pealiskaudse liigutamise pisarad, mõruduse ja wiha pisarad, haawatud auu ja edewuse pisarad.